

Толкување на ПКТ 21

Даноци на добивка – надоместување на ревалоризирани средства кои не се амортизираат

Повикување

- МСС 8 *Сметководствени политики, промени во сметководствени проценки и грешки*
- МСС 12 *Даноци на добивка*
- МСС 16 *Недвижности, постројки и опрема* (ревидиран во 2003 година)
- МСС 40 *Вложувања во недвижности* (ревидиран во 2003 година)

Прашање

- 1 Според МСС 12.51, мерењето на одложени даночни обврски и средства треба да ги одрази даночните последици кои би се јавиле како резултат на начинот на којшто претпријатието очекува, на крајот на периодот на известување, да ја надомести или подмири сметководствената вредност на оние средства и обврски од кои произлегуваат временни разлики.
- 2 МСС 12.20 бележи дека ревалоризацијата на средството не влијае секогаш на добивката која подлежи на оданочување (даночна загуба) во периодот на ревалоризацијата и дека даночната основица на средството може да не биде коригирана како резултат на ревалоризацијата. Доколку идното надоместување на сметководствената вредност биде оданочиво, секоја разлика помеѓу сметководствената вредност на ревалоризираното средство и неговата даночна основица е временна разлика и од неа произлегува одложена даночна обврска или средство.
- 3 Прашањето е како да се толкува терминот “надоместување” во врска со средство кое не е амортизирано (средство кое не се амортизира) и е ревалоризирано според точката 31 од МСС 16.
- 4 Ова толкување, исто така, се применува и кај вложувањата во недвижности кои се водат според ревалоризирани износи според МСС 40.33, но доколку треба да се примени МСС 16 би се сметало дека тие не се амортизираат.

Консензус

- 5 Одложената даночна обврска или средство кои произлегуваат од ревалоризација на средство кое не се амортизира според МСС 16.31 треба да се мерат врз основа на даночните последици кои би следеле од надоместување на сметководствената вредност на тоа средство преку продажба, без оглед на основата за мерење на сметководствената вредност на тоа средство. Според тоа, доколку даночниот закон специфицира даночна стапка која е применлива на оданочивиот износ изведен од продажба на средство која се разликува од даночната стапка која се применува на оданочивиот износ изведен од употреба на средството, претходната стапка се применува при мерење на одложена даночна обврска или средство кои се однесуваат на средство кое не се амортизира.

Датум на консензусот

Август 1999 година

Датум на стапување во сила

Овој консензус стапува во сила на 15 јули 2000 година. Промените на сметководствените политики треба да бидат евидентирани во согласност со МСС 8.